ଓଡ଼ିଶାର ଆଦିବାସୀ କୃଷକ ଓ କୃଷି

'ଆଦିବାସୀମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ସୁଆଁ ଓ ମାଣ୍ଡିଆ ଯାଉ, ମକା ଓ ବାଜରା ଗୁଣ୍ଡରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଠା, ବଣ ଜଙ୍ଗଲର କନ୍ଦା, ଲଇ, ବାଉଁଶ କରଡ଼ିକୁ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି। ଖାଦ୍ୟର ତିରୋଟ ସମୟରେ କେତେକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଦିବାସୀ ଆୟତ୍ତାକୁଆ କୋଇଲି ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ ଛତୁ ଖାଇ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ମେଣ୍ଟାନ୍ତି ...'

ପ୍ର.ସୁବୋଧ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଆଦିବାସୀ ବହୁଳ ରାଜ୍ୟ। ରାଜ୍ୟର ସମୁଦାୟ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରାୟ ୨୪ ଶତକଡ଼ା ଆଦିବାସୀ। ଅଧିକାଂଶ ଆଦିବାସୀ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର କେତେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ବସବାସ କରନ୍ତି। ଏହି ଆଦିବାସୀମାନେ ଅତି ସରଳ। ବଣ, ପାହାଡ଼ ଓ ପର୍ବତ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ। ଏମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳଣୀ ବେଶଭୂଷା ଓ ଆଡ଼ାର ବ୍ୟବହାର ଅଣଆଦିବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ପୃଥକ। ବହୁ ପୁରୁଷ ଆଦିବାସୀ ଲେଙ୍ଗୁଟି ମାରି ରହୁଥିବା ବେଳେ ମହିଳା ଅଣ୍ଟା ଏବଂ ବେକରେ ବସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇ ଲଜ୍ଜା ନିବାରଣ କରନ୍ତି। ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚାର ଏମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରି ନାହିଁ। ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଲାଗି ସରକାର ଯଦିଓ ଅନେକ ଜିଲାରେ ଆବାସିକ ଆଦିବାସୀ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ତଥାପି ବହୁ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ଅଧାରୁ ସ୍କୁଲ ଛାଡୁଛନ୍ତି। ହାତଗଣତି ଆଦିବାସୀ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଶ୍ରମ ଦେଖାଶୁଣାଥିବା ବେଳେ ବହୁ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର କଲେଜ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଠାରୁ ବଞ୍ଚିରେ ରହୁଛନ୍ତି।

ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଆଧୁନିକ କୃଷି ଜଙ୍ଗାଙ୍ଗୀ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ। ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅଭାବରୁ ଉନ୍ନତ କୃଷି ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅପହଞ୍ଚ। ଆଦିବାସୀମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ସୁଆଁ

ଓ ମାଣ୍ଡିଆ ଯାଉ, ମକା ଓ ବାଜରା ଗୁଣ୍ଡରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଠା, ବଣ ଜଙ୍ଗଲର କନ୍ଦା, ଲଇ, ବାଉଁଶ କରଡ଼ିକୁ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି। ଖାଦ୍ୟର ତିରୋଟ ସମୟରେ କେତେକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଦିବାସୀ ଆୟତ୍ତାକୁଆ କୋଇଲି ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ ଛତୁ ଖାଇ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ମେଣ୍ଟାଛି। ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳୀୟ ଖାଇ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି। ସଲପ ଓ ଖଜୁରି ଗଛର ରସ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପାନୀୟ। ଅନେକ ଆଦିବାସୀ ମହୁଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇ ଲୋକ ମଜ୍ଜାଣି। କେତେକ ଆଦିବାସୀ ପାହାଡ଼ର ପାବଦେଶରେ ଚାଲି ପାଇଁ ଡଙ୍ଗରାଣୀ, ଜାହୁଲ ଓ ବାଲ୍ଲ ଚାଷ କରନ୍ତି। ତେଁକାର ଫସଲ ଭାବେ ଅଳସୀ, ପେଣ୍ଡି ଓ ଜଡ଼ା ଚାଷ କରନ୍ତି। ତେଁକାଜରୁ ଏମାନଙ୍କର ତେଲ ନିଷାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ଅତି ନିଆରା। ପଥର ଦେହରେ ଖୋଲ କରି କିମ୍ବା ଶୁଖିଲା ଗଛ କୋରଡ଼ରେ ମୁନିଆଁ ପଥରରେ ଛେଚି ତେଲ ବାହାର କରନ୍ତି। ଫଳରେ ତେଲର ପରିମାଣ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀର ନିଷାସନ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୬୫ରୁ ୭୫ ଭାଗ କମ୍।

ଆଦିବାସୀ ଇଲାକାର ଚାଷ ଜମି ମୁଖ୍ୟତଃ ପାହାଡ଼ିଆ, ପଥୁରିଆ, ଗଡ଼ାଣିଆ, ଉତ୍ତି ଜିବସମ। ଅଧିକାଂଶ ଜମିରେ ହିଡ଼ବନ୍ଧ ନ ଥାଏ। ଉଚ୍ଚ ତଥା ଉତ୍ତି ଜିବମ ଜମିକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ତଙ୍ଗର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଟ କହନ୍ତି। ମଧ୍ୟମ କିମ୍ବା ଜମିକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ନାଡ଼ ତଙ୍ଗର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ମାଲ ଜମି କହନ୍ତି। ଉକ୍ତ ତ୍ରୁଟି ଜିବସମ ଜମିର ମାଟି ମୁଖ୍ୟତଃ ବାଲିଆ, ବାଲିମିଶା ପଟୁ, ଜଇଆରଣ ଶକ୍ତି କମ୍ ଓ ଗଠନବିହୀନ। ଏସବୁ ମାଟି ଅମ୍ଳାମ୍ଳୀ ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜୈବ ପଦାର୍ଥଯୁକ୍ତ ହେତୁ ଅନୁର୍ବର। ମାଟିର ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଲାଲ ଓ ବାଦାମୀ। ଜମି ଗଡ଼ାଣିଆ ହେତୁ ବର୍ଷା ଜଳରେ ଉପର ସ୍ତରର ଉର୍ବର ମାଟି ଧୋଇ ହୋଇ ନଷ୍ଟ ହୁଏ। ଫୁଲ ପାହାଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅଣଓସାରିଆ ଖାଲ ଜମିକୁ ବର୍ଷିତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଖୋଲା ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ବାହାଲ କହନ୍ତି। ଏହି ସବୁ ଜମିର ମାଟି ବାଲିଆ ମିଶା ଜାତୁଆ। ଅଧିକ ବର୍ଷମ ଲାଗ ହେତୁ ଶୁଷ୍କ ସମୟରେ କଠିନ ଏବଂ ଓଦା ବେଳେ ନରମ। ଏହି ମାଟିର ଜଳଧାରଣ ଶକ୍ତି ଅଧିକା। ଏହି ଜମିର ମାଟି ମଧମ ଜୈବଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମଧମ ଅମ୍ଳାମ୍ଳୀ। ଉକ୍ତ ଦୁଇ ଜିବସମ ଜମିର ମାଟି ବର୍ଷର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଓଦା ଓ ସତସତିଆ ରହେ। ଏ ପ୍ରକାର ଜମିର ମାଟି ଉତ୍ତି ଜମିର ମାଟିଠାରୁ ଉର୍ବର। ଏହାଛଡ଼ା ଆଦିବାସୀଙ୍କର ନିଜ ଜମି ଜଙ୍ଗଲ ମଧରେ ଥାଏ। ଏସବୁ ଜମିର ମାଟି ଦେଖିବାକୁ ବାଦାମି ଜଳା ରଙ୍ଗର। ଏ ମାଟି ଅମ୍ଳାମ୍ଳୀ କିମ୍ବୁ ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ଅଧିକ ଥାଏ।

ଜମିର ଜିବସମକୁ ନେଇ ଆଦିବାସୀ ଚାଷୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫସଲ ଚାଷ କରିଥାନ୍ତି। ଉତ୍ତ ଓ ଗଡ଼ାଣିଆ ଜିବସମ ଜମିରେ ସୁଆଁ, ମାଣ୍ଡିଆ ଓ ଡଙ୍ଗରାଣୀ ଚାଷ କରୁଥିବା ବେଳେ ଜମ୍ ଉତ୍ତ ଜିବସମ ଜମିରେ ମକା, ଅଳସୀ, ଜାହୁଲ ଓ ବାଲ୍ଲର ଚାଷ କରନ୍ତି। ମଧମ ଜିବସମ ଜମିରେ ପନିପରିବା ଲାଗି ବେଶୀ ଜିବସମ ବାଇଗଣ, କଖାରୁ, ମୂଳା, ଶିମ୍ବ, ଭେଣ୍ଡିମୂଳ, ସୟାଆଳୁ ଆଦି ଚାଷ କରିଥାନ୍ତି। ଧାନ ଚାଷ ଆଦିବାସୀଙ୍କର ପ୍ରାୟ ପ୍ରିୟ ନୁହେଁ। ତଥାପି କିଛି ଆଦିବାସୀ ଝୋଲା ଜମିରେ ଡଙ୍ଗର ଆର୍ଥାତ୍ ୧୫୦ରୁ ୧୬୦ ଦିନରେ ପାଚୁଥିବା ଧାନ ବର୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ବୁଣିଥାନ୍ତି। ଏଥିରୁ କମ୍ ଅମଳ ମିଳେ। କୋରାପୁଟ, ବଲାଙ୍ଗୀର ଓ ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲାରେ କେତେକ ଆଦିବାସୀ ଅର୍ଥକରୀ ଫସଲ ଭାବେ ଅଦା ଓ ହଳଦୀ ଚାଷ କରନ୍ତି। ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲାର ହଳଦୀ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ବେଶର ବହୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକପ୍ରିୟ। ଅଦା ଓ ହଳଦୀର ସାଉତ ପ୍ରଣାଳୀ ଓ ଗୁଣବତ୍ତାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଜଣା ନ ଥିବାରୁ ବାହାରର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରିଥାନ୍ତି। ଏଠାରେ ଜି ଆଦିବାସୀମାନେ ଚାଷ କରୁଥିବା ତେଁକାରୀଜୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ବହୁ ଶସ୍ତାରେ କିଣିନେଇ ଅଧିକ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି।

–ଶୈଳଶ୍ରୀବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ:୯୫୪୬୨୬୨୦୮

କାଙ୍କି

ଜାନୁୟାରୀ ଶେଷରୁ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୧୫ରୁବା ରାଶି ବୁଣାବୁଣି ଶେଷ କରନ୍ତୁ। ଏପରି କଲେ ଅମଳ ବେଳେ ଅତିଅଧା ବର୍ଷା ଯୋଗୁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ରାଶିର ଉନ୍ନତ ଜିବସମ ବିହନ ଯଥା ଉମା, କାଳିଜା ଅଦି ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ। ଜମିକୁ ପଟାଳିରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ ଖରାଦିନିଆ ରାଶି ଚାଷ ପାଇଁ ପାଣି ମଡ଼ାଇବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ। ଏକର ପ୍ରତି ୨୫ କୁ ୨.୫କେଜି ବିହନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଚଳିମରା ବା ମୂଳଗଣ୍ଠା ରୋଗର ଦମନ ପାଇଁ ବିହନ ବୁଣିବାର ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତି କିଗ୍ରା ବିହନକୁ ୨ଗ୍ରାମ୍ କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ବା ୩ଗ୍ରାମ୍ ଥିରାମ୍ ସହ ବିଶୋଧନ କରନ୍ତୁ। ଏକର ପ୍ରତି ୮ଟି ଗୋଡ଼ରେ ଖତ ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ଜମିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ। ଏକର ପ୍ରତି ଅନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟସାରକୁ (୧୨:୮:୮) ଓ ୧୦କେଜି ସଲଫର୍ ଧାଡ଼ି ଯଥାକ୍ରମେ ୬ଟି (୬କି.ଗ୍ରା.), ସବୁଦେଇ ଫସଫରସ (୮କି.ଗ୍ରା.),ପଟାସ (୮କି.ଗ୍ରା.) ଓ ସଲଫର (୧୦କି.ଗ୍ରା.) ବୁଣିଲାବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ। ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି ୨୫ରୁ ୩୦ସେ.ମି. ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୫ରୁ ୧୦ସେ.ମି. ବ୍ୟବଧାରେ ବିହନ ବୁଣନ୍ତୁ। ରାଶି ମାଡ଼ି ଅତି ଛୋଟ ହୋଇଥିବାରୁ ବିହନ ବୁଣିବା ସମୟରେ ବାଲି,ମାଟି କିମ୍ବା କଦଡ଼ ଗୁଣ୍ଡରେ ଭଲଭାବରେ ମିଶାଇ ବୁଣିଲେ, ଜମ୍ ବିହନ ବରାବାର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଭାବରେ ଧାଡ଼ିରେ ପଡ଼ିବ।

ପ୍ରାଣୀସମ୍ପଦ

ଗୋ ଗୁଳ୍ମର ସାହାଣ,ବତ୍ସବଜିଆ ଓ ଫାଟୁଆ ରୋଗ ପାଇଁ ରକ୍ଷା ଏଫ୍.ଏମ୍.ଡି ଭେକ୍ସିନ୍ ଓ କ୍ଲେମିନାଙ୍କର ପିଠିଆର ରୋଗ ଲାଗି ପିଠାଆର ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ। ଜୁଜୁଡ଼ୁମାନଙ୍କର ନାଲି ଝାଡ଼ା ହେଉଥିଲେ ଅଧା ଗ୍ରାମ ଘୁଆସାରକୁ ଏକ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ୩ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଅନ୍ତୁ। ଜୁଜୁଡ଼ୁର ଘୁମା ରୋଗର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପକାଶେ ଏକର ଚରିନରେ ଲାୟୋଟା ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ଓ ୧୩-୧୪ଦିନ ଭିତରେ ଆଇ.ବି.ଡି ଟିକା ଆଖିରେ ପକାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ। ବନରାଜା ଓ ଗ୍ରାମପ୍ରିୟ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ବଢୁଥିବା ଯୋଗୁ ଚିଆଁପାଁ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରକାରୀ କୁକୁଡ଼ା ଫାର୍ମ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ। ଗୁହପାଳିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଶୀତ ବାଉରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ଗୁହାଳରେ ପାଙ୍ଖଥିବା ଜାଗାକୁ ଅଧାରେ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଜୁଟିଆ ଥଳେ ଗୋଟୁକୁ ମଧ ଅଖାରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ଗୋଗୁଳର ଫାଟୁଆ ରୋଗ ଓ ହେମିରଜ ପିଠାଆର ରୋଗ ଲାଗି ପ୍ରତିଷେଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।

ଅକ୍ଟୋବରେ ପନିପରିବା

ମେଥୁଆ ପାଗ ହୋଇଥିଲେ କଖାରୁ ଜାତୀୟ ପନିପରିବାରେ ନିମ୍ନମୁଖି ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ ଲାଗିବାର ଆଶଙ୍କା ଅଛି। ତା'ର ଦମନ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୩ ମିଲି ହିସାବରେ ମାଲୋଜେବ୍ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ। ରାଉଜର ପତ୍ରପୋଡ଼ା ରୋଗ ଲାଗିଥିଲେ ତାହାର ନିରାକରଣ ପକାଶେ ଏକର ପିଛା ୬୦୦ଗ୍ରାମ୍ ମାଲୋଜେବ୍ କବକନାଶକକୁ ୨୦୦ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ।

ପିଆଜ: ଶଣ୍ଢା ବାହାଡିବା ପିଆଜ ଫସଲରେ ଏକ ସମସ୍ୟା। ଶଣ୍ଢା ବାହାଡିରେ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଜାତି ଦିଅନ୍ତୁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଆଜରେ ପତ୍ରପୋଡ଼ା ରୋଗ ଲାଗିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି, ତାହାର ନିରାକରଣ ଲାଗି ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୩ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ମାଲୋଜେବ୍ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ।

ସ୍ୱଚ୍ଛ ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ....

(ତୃତୀୟ ଭାଗ)

–କ୍ଷୀର ଦୁହିଁବା ବାଲ୍ଟି ସ୍ୱଚ୍ଛ ଓ ନୀରୋଗ ହେବା ସହିତ ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ନଖ କାଟୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ।

–ସେ ଦୁହିଁବା ସମୟରେ ସଫା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବ ତଥା ହାତ ଓ ବାହୁକୁ ଧୋଇ ପରିଷାର କରିଥିବା ଦୁହିଁଥିବା ବାଲ୍ଟି ନିଜର ହାତକୁ ଭଲଭାବରେ ସାବୁନ୍ ବା ପଟାସ ପାଣିରେ ଧୋଇ ସଫା କପଡ଼ାରେ ପୋଛିବା ପରେ ଗାଈ ଦୁହିଁବା ଜରୁରୀ।

–ବାରମ୍ବାର ଦୁଆଁଳି ବଦଳାଇଲେ ଗାଈ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କ୍ଷୀର ଦେବା ଜମାଇଥାଏ।

–ଦୁହିଁବା ବେଳେ ଟିଡ଼ି, ପିମାରେଟ୍ ବା ଜମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବା ଭଲ। ଯକ୍ଷ୍ମା, ଶ୍ୱାସରୋଗୀ ତଥା ଜାହୁ କୁଷ୍ଠିଆ ଆଦି ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗାଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଈ ଦୁହିଁବା ଅନୁଚିତ।

–ଦୁହିଁବା ସମୟରେ ଟାପିସି ବା ଠୋକା ପିନ୍ଧିବା ସହ ଜାକିବା, ଛିଙ୍କିବା ଓ ଛେପ ପକାଇବା ଆଦି ନ କରିବା ଭଲ।

କ୍ଷୀର ଦୁହିଁବା ସମୟର ଯତ୍ନ

–ଥରେ ଦୁହିଁବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ୭–୮ ମିନିଟ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଗାଈର ହାଇପୋଥାଲମସରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ଅକ୍ସିଟୋସିନ୍ ହରମୋନ୍ ଉତ୍ପାଦନ ୮ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି କ୍ଷୀରକୁ ଟିରୁ ପୂରାପୂରି ବାହାରିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଦୁହିଁବାରେ ଅଧିକ ସମୟ ନେଲେ କ୍ଷୀର ଟିରୁ ପୂରା ବାହାରି ନ ଥାଏ ଓ ଟାବୁଣ୍ଡାମାନେ ଖାଦ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ପାଖରେ ପାଲ ଠୁଡ ଗଡିରେ ବଢିଥାନ୍ତି।

–ଅକ୍ସିଟୋସିନ୍ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଦେଇ କ୍ଷୀର ବାହାର କଲେ ଗାଈର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଉତ୍ପାଦକତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ । ଗାଈର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ତଥା କ୍ଷୀର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ନଷ୍ଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ ।

–କ୍ଷୀର ଦୁହିଁଲାବେଳେ ପୂରା ମୁଠା ବା ହାତରେ ଦୁହିଁନ୍ତୁ, ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଦୁହିଁଲେ ଟିର ଆଘାତ ପାଇଥାଏ ।

–ଗାଈକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣର ପୁଷମ ଖାଦ୍ୟ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛ ପାଣି ଦିଅନ୍ତୁ ।

–ଦୁହିଁବା ପରେ ୧୫–୨୦ ମିନିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟିରର ଅଗ୍ରଭାଗ ଖୋଲାଥାଏ, ତେଣୁ ଦୁହିଁଲା ପରେ ଗାଈ ଯେପରି ଶୋଇ ନ ଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଘାସ ବା ନଡା ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ଟିର ଦେଇ ଡାବାଣୁମାନେ ପଶି ଟିରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି।

କ୍ଷୀର ଦୁହିଁବା ପରେ କ'ଣ କରିବେ

–ଦୁହିଁ ସାରିବା ପରେ ଟିର ଓ ପହ୍ନକୁ ପାଣିରେ ଧୋଇ ସଫାକପଡାରେ ପୋଛି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ସମ୍ଭବ ଆୟୋଡିନ୍ ଦ୍ରବଣରେ ଟିରକୁ ବୁଡାନ୍ତୁ।

–ଡା. ରଞ୍ଜନ କୁମାର ମହାନ୍ତ
–ଡା. ସାରଦା ପ୍ରସନ୍ନ ସାହୁ
ମୋ:୯୪୩୮୪୦୮୦୫

ଘାଟିରେ ଓଲଟିଲା...

ଡାଲୁର ରହିମା, ଡ୍ରାକ୍ସୋଗାଁସ୍ଥି ମଦ ଦୋକାନ ଉଚ୍ଛେଦ ଓ ବେପତୁଆ ଗାଡିଚାଳକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜାର୍ଯ୍ୟାସ୍ଥାନ ଦାବି ନେଇ ସ୍ୱାଦ୍ୟଜେନ୍ସ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ରହିଥିଲେ। ପ୍ରାୟ ୨ ପକ୍ଷ। ଏପରିଆଦୋକାନ ଚାଲିଥିଲା। ଏପରି ବିରୋଧୀକେଜିଲାପାଳଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ଘେରି ଯାଇଥିଲେ। ଜିଲ୍ଲାପାଳ ପ୍ରତି ମୃତଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୨୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଏବଂ ହରିଣ୍ଡ୍ର ଯୋଜନାରେ ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦିଆଯିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ। ଏଥିରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତି ମୃତଙ୍କ ପରିବାରକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିବା କହିବା ପରେ ଲୋକ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଓହରିଥିଲେ। ବ୍ରହ୍ମପୁର ବଡ଼ ମେଡିକାଲରେ ୪ ମୃତଦେହ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରେ ମଙ୍ଗଯାୟାଣ ଗାଡ଼ିରେ ଗ୍ରାମକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ବାଲିଙ୍ଗାଡି ଚୁକ ଏପିଡି କେବାର ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା କହିଛନ୍ତି। ସେହିପରି ବ୍ରହ୍ମଗାଁସ୍ଥି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ୬ ଜଣଙ୍କ ମୃତଦେହ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ଫ୍ଲାଏଓଭର କାମ ବେଳେ ...

ରାଜନେତାମାନଙ୍କ ଦୁହିଁ ଖୋଲୁ ନ ଥିବାରୁ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି। ଶାସକ ଦଳର ନେତାମାନଙ୍କ ସହ ପକ୍ଷା ଇନ୍ଦ୍ରାର ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିବାରୁ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ତଥା ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ତାପରେ କମ୍ପାନୀକୁ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି। କାରଣ କମ୍ପାନୀ କନ୍ଦାଧାରଣ କିମ୍ବା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରି କାମ କରିଥାଛି। ଏହି ଫ୍ଲାଏଓଭରର ବ୍ୟୟ ଅତଳକଳାରୁ ଇତିମଧରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଜୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି। ଏହି ଅନୁଯୋଗ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ହେଲେ ଏବେ ପୂର୍ତ୍ତବଣ୍ଟା ଘଟିବା ପରେ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ନିଜ ମୁଖରୁ ଦୋଷ ଛଡ଼ାଇ ସଟୋଇ ଦେଇଛି। ୧୬ ଡାରିଖ ପୂର୍ତ୍ତମନ୍ତ୍ରୀ ପରେ କାମ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ପକ୍ଷା ଇନ୍ଦ୍ରାଜୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତଥାପି କମ୍ପାନୀ ଚିପରି କାମ କରୁଥିଲା, ତାହାର ତତ୍ତ୍ୱ ହେବ ବୋଲି ବିଭାଗୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦାହା ଯନ୍ତ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗ ତରଣ ସାହୁ କହିଛନ୍ତି। ମଙ୍ଗଳବାର ପୂର୍ତ୍ତମନ୍ତ୍ରୀ ପରେ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି। ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ, ବରିଷ୍ଠ ଆଇନିସ ଅଧିକାରୀ ଓ ଠିକା କମ୍ପାନୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୈଠକ ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦାହା ଯନ୍ତ୍ରୀ ସାହୁ କହିଛନ୍ତି। ହେଲେ ସାହୁଙ୍କ ଏହି ବୟାନକୁ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି। ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଜାଣତରେ କିପରି କାମ ହେଉଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି। କେବେଳ ସମ୍ବଲପୁର ନୁହଁ, ପକ୍ଷା ଇନ୍ଦ୍ରଜୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ଫ୍ଲାଏଓଭର କାମ ବେଳେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ନଜିର ରହିଛି। ୨୦୧୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୦ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବଳିଖାଲ ଫ୍ଲାଏଓଭର ସେଲ୍ଫି ଜୁଖୁଡ଼ି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା। ୨୦୧୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୨ରେ ପକ୍ଷା ଇନ୍ଦ୍ରଜୀଙ୍କୁ କଳା ଚାଲାଣକାରୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା। ଜୋଟିସି ସୁତୁରୁ ଖବରପାଲି ବିଶ୍ରାନ୍ତପୁର ଥାନା ଅଧିକାରୀ ବୁଦ୍ଧିତ୍ରବାଦ୍ୟ ବାସ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାବେଳକୁ ଘଟଣାକୁ ଚାପିଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେଜେ ସ୍ୱାର୍ଥନ୍ୱେଷୀ କ୍ୟାଲିକୋ ପରାମର୍ଶରେ ପରିବାର ଲୋକେ ଗ୍ରାମ ମଣ୍ଡାଣିରେ ବାନାମୟଙ୍କ ଅନ୍ତେଷ୍ଟିକ୍ରିୟା କରିବେଥିଲେ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବାନାମୟଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଡିଲୋଭମାଙ୍କ କହିବା ମୁତାବାକ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କୌଣସି ଦାଖଲମି ନ ଥିବାବେଳେ ୧୦ଏକର ଜମିରେ ଭାଷ